

Asociația j. Săteanului
și Colabor. j. Săteanului
Str. Șosea Sibiu

alicleului

și umoristică

Abonamentul:

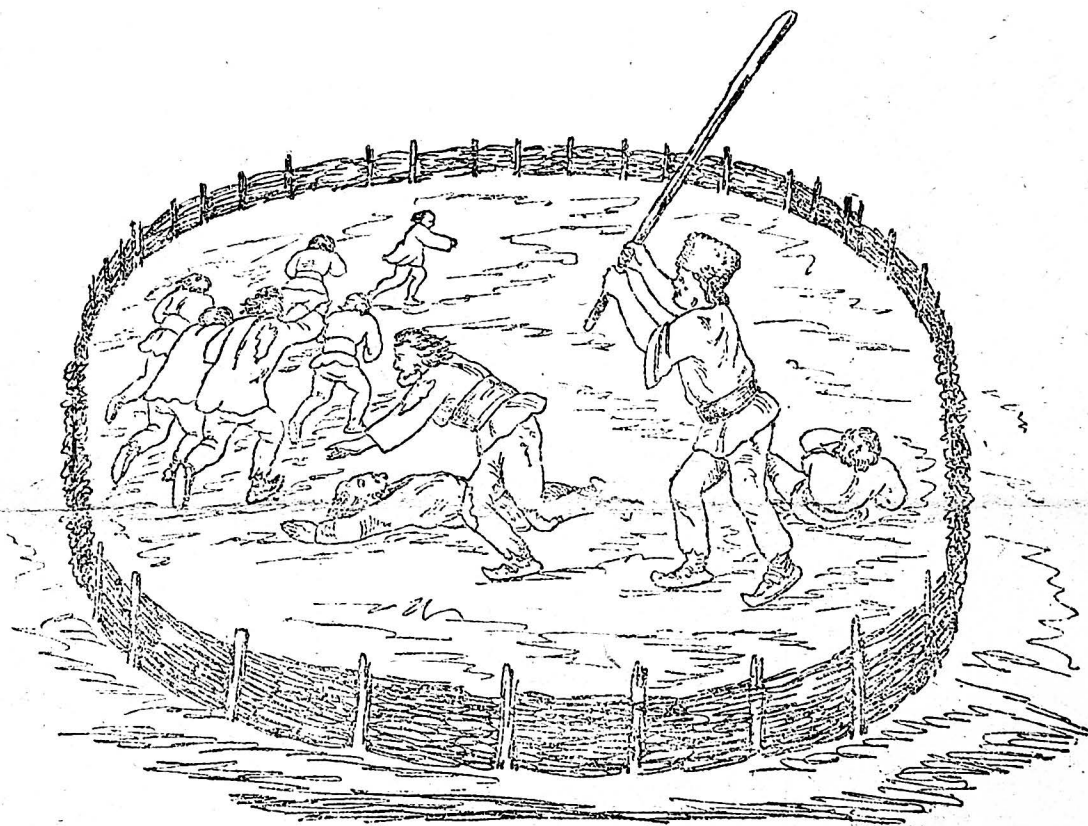
Pe an Lei 20--
Pe 1/2 an " 10--
Pe 1/4 an " 6--

Redactor: Tepeșuș.

Redacția și administrația la
„Tipografia Săteanului“
Săliște (jud. Sibiu).

Anunțuri se primesc după
învoială

Prețul unui exemplar:
1 Leu

Colaborarea Guvernului cu opoziția.

Guvernul cearcă să ajungă la o înțelegere cu opoziția, în vederea unei colaborări. **Ziarele.**

De când opoziția ține ciomagul, — ca o sabie a lui Damocle, — ridicat deasupra capetelor guvernamentale, în casa țării e vecinică furtună și pârjol. Opoziția ține strâns de coada ciomagului, pe care e scrisă Iliada alegerilor din urma... Mai pe la mijlocul ciomagului se înșiră decretele legi iar aproape de vârf sunt toate permisele, cointeresările și celelalte afaceri industriale și comerciale de-ale guvernului.

Fac ei gură nu-i vorbă și cei din majoritate dar când por-

nește opoziția la atac să fâșfâcește majoritatea mai tare ca prăcuviosul Broșu când aude de «altarul de venerație» al «draguțului de împărat.»

În fața astorfel de lucruri tătucu caută pe toate cărarile împăcarea mulțimei de copii rasfațați din curtea sa cu cei din curtea vecină cari sunt mai puțini la număr, dar mai mulți la minte. —

Unii dintre copiii tătucului cari au apucat la... oala cu smântână nu se prea învoesc la colaborare, de teama celor «mulți la minte» cari, — în caz de împăcare, — le vor lua locul. O-

poziția deasemenea nu să mulțumește numai cu o sfoară unsă cu miere ci vrea să dispună fără restricții asupra întregului stup.

În vreme ce tătucu caută să îmblânzească pe cei întărâtați unele muște majoritare nestricăcioase, dar supărăcioase, sar dela om la om bătăind într'una. Cuza cumpără ace de plapomă dela Cristescu, mănâncă rahat și bea câte cinci pahare cu apă iar Crihan nu vrea să dea nici pe cel din urmă bașarabean (ce meserie o avea ala? N. R.) pe dl Cuza. Beria înjură opoziția că nu l'a lăsat să-și bea berea răsufletă din moțiune și așa mai

departe.

Deocamdata vedem că înzadar caută tatucu împăcarea. Până ce opoziția nu șterge cele scrise pe bastonul ridicat și până ce n'o înceta bâzăitul muștelor, — cari sunt atât de multe, — colaborarea cu greu se va putea face. În cazul cel mai rău poate să colaboreze cumva Soricu cu Brașu pe baze extraparlamentare și cu mijloace extraparlamentare. **Urzică Diplomat.**

Neica Vorbălungă

despre detragerea coroanelor.

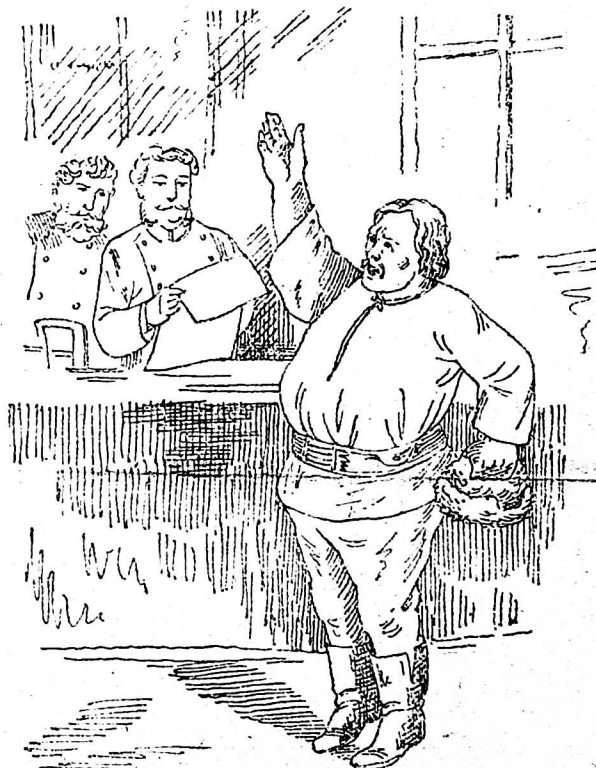
Văd acum și eu că din ce pcrină nu s'a putut scoate la vreme coroanele din circulație. Nu s'a putut fiindcă rămăneau băncile cele mari și speculanții cei mulți fără multele câștiguri. Așa de atunci până acum ei au strâns cu sacu la coroane pe 28 și 30 de bani bucata și acum cer cu toții că în nici într'un caz să nu le dea mai puțin de 100 bani românești pe coroană. Ministrul de finanțe va cerceta cererile iar unde s'o dovedea că patima de a strânge coroane a fost prea mare, pe lângă 100 bani pe coroana ungurească va mai aplica și „25“ pe coroana respectivului speculant.

Scrisoare deochiată.

Măi Calice dragă, iartă de îndrăzneală. Te știu un om harnic și cu socoteală. Ai și gură bună — bată-te norocul — Și-nu limboiu măi nene, do frige ca focul, Vreau să-ți ajut și eu să pișcăm o leacă Pe cei plini pe dăste, poate-o să le treacă Pe toată viața pofta de furate. — Eu zic că nceputul să-l pornim la sate, Să facem pomelnic despre toți primarii, Festăni cu popii, masle cu notarii... După ei le vine și la alții rândul, Și n'o să ne scape nici măcar cu gândul. Vin și secretarii dela ministere Cei cari știu să bage mâna bine'n miere. Și mai sunt o droaie buni de puși în piață Dar întâiu de toate le spunem pe față, De dă fiecare 1000 de lei Să ne bată cucu de vorbim de ei: Să ne dea și zahăr, talpă, stofă, piele, Că-i vom treci și noi așa printre ele. Să ne dea pe urmă, doar nu-i lucru mare. Automobilul pentru preumblare

Pe vr'o zece ceasuri la o săptămână. Iar când toate acestea le-om avea la mână, Suntem și noi oameni cum astăzi se cere. Stai! Dar mai sunt domni dela ministere... Să caute și dânșii mai adânc în pungă, Că doar țara-i mare poate să le-ajungă, Și-apoi știu ei punga să și-o umplă iară, De-ai-a-s cu diplomă și fac praxă'n țară. Și la toate astea cred că se nvoiesc, Altfel nu se poate un lucru românesc. Vezi că'n țara noastră slova spune bine: „Tu furi dela altul, eu te fur pe tine“ Cel cu îndrăzneala e milionar, Iar prostu săracu-i lipit la șerpar. Azi când toți lingăii la bunuri iau parte, Ce să n'avem și noi lei frumoși deoparte? Măi Calice dragă de ne merge bine Afacerea asta, apoi las pe mine, La iarnă măi dragă mergem pe la băi Să mai vedem și noi, proști și nătărăi... De n'or vrea nebunii, una ți-o mai spun: Ii spălăm și-i radem fără de săpun!

Racovița.

Jurământ cu... Înjurături.

Judecătoru: Poți jura cele ce ai spus la protocol?

Țăranul; Pot, domnule judecător!

Judecătorul: Bine! — Zi după mine din cuvânt în cuvânt — (cătră grefierul) — scrie domnule grefier.

Țăranul: Scrie domnule grefier!

Judecătorul: Țineți gura mă!

Țăranul: Ține-ți gura mă!

Judecătorul: Mă, tu ești un prost!

Țăranul: Mă, tu ești un prost!

Judecătorul: Da tăcut-ai odată dobitocule!

Țăranul: Datăcut-ai odată dobitocule!

Judecătorul: Un prost ș'un măgar ve-i rămânea în vecii vecilor!

Țăranul: Un prost ș'un măgar ve-i rămânea în vecii vecilor!

Judecătorul: Al dracului să fii!

Țăranul: Al dracului să fii!

Podarul îndatoritor.

Calătorii: Poți-ne trece dincolo de Olt?

Podarul: Cum nu!

Calătorii: Dar, în sat se povestește, că mai dăuna-
zi s'au inecat niște calători!

Podarul: Asta așa, dar' aceia n'au trecut dincolo, ci
s'o răsturnat pe la mijlocul Oltului!

Știri telegrafice.

Agencia: Tepeș.

aduse în cărcă de „Puiul Calicului”

Săliște. În vederea petrecerii studenților au sosit în localitate reprezentanții tuturor societăților de asigurare contra... focului. Victimele cari s'or dovedi că au pactat cu incendiatorului Cupidon nu vor fi despăgubite. Fiind semne că chibritele ispititoare vor fi depozitate în apropierea gazului exploziv s'au mobilizat de pe acum toți pompierii voluntari.

Poiana. Cassarul «Mărginenii» e în marginea mărginirii capadochiei fiindcă nu poate scoate dintr'un creier cu smântână o ediție specială din „Puiul Calicului” pentru câteva „personalități” poenite.

Arpaș. În vederea înființării unei fabrici de arpaș Arpașul a cerut concursul dinastiei Vasu, care a ieșit cu glorie roncescă în alegeri.

Oraș. Pușcaș șeful de gară, — decând cu păcăleala părintelui Neagu, — a declarat că nicidecum nu va mai avea încredere în sinceritatea vinului și a venirii vlădicului.

Cluj. „Infrățirea” care se va naște dela 1 August va fi porumbelul păcii Ardelene. Profeții ne spun

că va împăca „Patria” cu „România” va sili pe Bogdan Duică să-i sărute pe părintele arhimandrit Ivan, va acoperi cu restul de șvarț al lui Kika-ker aglomerarea de coroane ale firmei Marmarosch & Comp. și va împăca pe Vasiliu dela Patria cu Nicolau directorul dela „opărita” română. În nădejdea că „Infrățirea” dela naștere va face minuni, așteptăm să-l înfrățescă și pe Goldiș cu... Banca Națională.

Iasi. Toți copiii lui Israil s'au hotărât să ridice un monument marelui lor apărător prof. Cuza, iar partea posterioară din maturul corp al maturului profesor să-o fixeze pe un ac de plapumă sistem Cristescu & Comp.

Ocna Sibiului. Cea mai cercetată sală de lectură cu romane ca: „Cantina”, „21”, „ferbli”, „tabinet”, „râmșii” etc. e în Ocna. Damele fac ochi dulci celor cari câștigă, anteprenorul sălii de lectură face ochi acri celor cari pierd, în timp ce valuta își regulează cursul mai abitir ca la bursa din Paris. Ocna se poate rezuma în următoarele cuvinte: Băi sărate, aveți tocate, orgii de noapte, speculă'n toate și Murășan cu prețuri pipărate. Ar mai fi camerele, dar fiindcă proprietarii cu case în valoare

de 4 mii cor. cer numai 6,000 chirie pe lună, trecem cu vederea acest mic articol de speculă.

Topârcea. Măniindu-se stântul Ilie pe măestrul Chimu a dat drumul apeductului tocmai în momentul când cel din urmă aprindea motorul călcăielor să treacă dealul Tainei a 6-a. Blândeța lui Schiau, glasul dulce al cantorului și spaima oveselor de cimpoaiele lui Miha au făcut pe sfântul să strângă scocul apei și să pornească moara pe scocul vinului. A început-o Ilie cu furtună dar nuntașii au gătat-o cu voie bună. Când sfântul golea ciubarul cu apă deasupra Magului Chimu isprăvisse de golit paharul cu miere pe dealul Topârcei.

Turda. Fiind lipsă totală de marfa pe piață, Reuniunea femeilor a pus prețuri maxime pe... flăcăii de însurat. Toți aceia cari vor fi prinși că speculează prețurile maxime făcând ochi dulci coconișilor de pe terasa cafenelei vor fi dați pe mâna procurorului. Controlor pentru executarea ordinului va fi pus bancherul Iosof. Procurorul va fi scutit de penalitățile ordinațiunii (ca persoana oficială) iar măestrul ochilor dulci lanășiu deasemenea va fi scutit (din cauza miilor de oferte primite înainte de maximalizare prin ochiadele bacișelor).

Vințul de jos. Cu ocazia emigrării maestrului Stăngu, care era mâna dreaptă a Clubului (cu care se ștergea socoteala dela „preferanț”) s'a dat următorul ordin circular de doliu: „Plâng ochii (lui Mărginean), cântă popii (Șiara, Stănea și Cornea) și vărsăm lacrimi amare (de-ale împăratului Iulian) că „lorum”-ui Vințului din vechia tovărășie o ia cătra Oraștie. Fieți nădejdea împăcată că „Puiul Calicului” își va cânta și de aici înainte părăstasele, iar novă sărindarele descreșirii frunților.

Săliște-Crinț. Cu vreme va ajunge acest local de viligeatură mai renumit chiar decât... făgădăul Amnașului. În mijlocul unei păduri de brad, cu locuințe de brad cu paturi de brad și cu confort după natură, Crințul va face minuni dacă va mai sta așa.

Apeductul e introdus în fiecare odaie prin tavan și funcționează prin mijlocul odăilor dar numai când plouă. Pereții sunt decorați cu bureții igrasiei universale iar scândurile sunt temeinic lucrate de maestrul Putregaiu. Poliția e în seama domnilor urși iar reprezentaiții de operă dau zilnic pasările cerului.

Făgăraș. Aflăm că la marele ospăț electoral Dr. Lupu a adus oile de lipsă pentru tocană, Dr. Vasu a umplut.. vasul cu sângele Domnului iar Dr. Crișan a pregătit celebra masă. A fost veselie beție și voie bună în timpul ospățului după care a urmat oftările, căscările și moțelile.

Din filozofia cocoanei Gurădulce.

Se zice că mâțele nu mai iubesc dacă 'mbătrânesc.

Iubirea, sau amorul, e pânea cea de toate zilele, ce două suflete flămânde o mănâncă în armonie. Sufletele, care nu năzuiesc după atare hrană, să le dai lui Hantătar. Omul, care nu mai ubește, pune-'i pae și'l pârtește.

O întrebare interesantă e, cum, și până-când iubesc bărbații, cum și până când iubesc femeile?

O cucoană, care, de înțeleaptă ce e, doarme, ca iepurii, cu ochi deschis, și prin urmare și-n somn vede toate, zice, că bărbații, numai odată pot iubi adevărat. Asta o cred și eu, cu atâtă mai mult, cu cât toți bărbații, câți am cunoscut eu, și cunosc azi, toți, ca să vie la convingerea, că ei numai odată pot iubi adevărat, își încearcă iubirea la toate femeile, care le plac.

Din contră femeile, bucurându-se dela natură de o iubire mai perfectă, ele, ce iubesc, iubesc adevărat. Femeile întrec în iubire chiar și prescrierile sfintei scripturi despre iubire, și iubesc pe deaproapele lor mai mult decât pre sine. O femeie e în stare a se uita de o mie de ori mai mult la un bărbat frumos, decât în oglindă.

Din iubirea perfectă a femeii se esplică și existența prietenilor de casă, până când „prietene de casă”, e un termen necunoscut în limbile vorbite de lumea civilizată.

Țîmpul, până când iubesc bărbații, și până când femeile, e tot așa de nehotărît, ca și ziua cea mai de apoi. Eu cunosc bărbați, care nu mai au dinți nici măsele, și totuși, de iubire, fac bale la gură. Cunosc și femei, bătrâne ca alba, cu care

s'a brăzdat Oltul, care, în scopul iubirei, în toate zilele își văpșesc obrazul cu rumenele, de, când te uși la ele, crezi că-s niște raci opăriți.

Numa mai dăunăzi, în toate gazetele se cetea, că, nu știu ce mare boeroaică din Engli-tera, în vârstă de 75 de ani, s'a măritat după un zăblău de 24 de ani. Măritarea aceasta a boeroaicei engleze după un tinăr

de 24 de ani, a produs, la fetele cele tinere, multă vorbă și ris, dar eu am cunoscut și fete de 15 ani, care s'au măritat după moșnegi de 75 de ani.

Așa-i iubirea, și ce o să-i faci! Simțul inimii egalizează ori-ce etate. Eu mă prind cu ori-care fată tinără, care a ris de englezoaica, că și ea când va fi de 75 de ani, cu amândouă mâinile s'ar mărita după un zăblău de 24 de ani.

Gust fără pungă.

Ropa: Aveți păstravi?

Birtașul: Da încă ce păstravi!

Popa: Friptură de curcă este?

Birtașul: Peste câteva minute o curcă întreagă se va trage din frigare!

Popa: Ceva compot?

Birtașul: Compot de pierseci, de vișine, de caise, mere, pere, de tot felul!

Popa: N'ați putea face cumva vr'un pui fript?

Birtașul: Ba da! În câteva minute îl puteți avea pe masă.

Popa: Cafea neagră?

Birtașul: Da domnule părinte! Cea mai bună cafea.

Popa: Atunci adumi de două coroane brânză și-o cea-pă mai mare.

Cu inima ușurată de mângâiere aducem la cunoștința tuturor cetitorilor noștri trecerea la cele eterne a mult femutei noastre soacre

Cenzura

tinără în vârstă și bătrână în păcate, răposată în 29 Iulie a. c. în urma loviturii primite prin ordinațiunea ministerială din Monitorul oficial. Rugați-vă ca să-i fie somnul vecinic.

Presă Ardeleană
ca noră a răposatei.

Chiuțuri cu strânsături.

Cine'a despărțit doi dragi
Tragă'i corbii carnea'n fagi,
Ș'acolo 'i-o croncănească,
Pe cei dragi să'i întâlnească.

Pentru mândra care'mi place
Nici părinții n'au ce'mi face
Nici judele satului
Nici mai marii sfatului.
Când mai marii sfătuiesc
Eu cu mândra mă iubesc.

Eu mândru' o cum 'țaș zice
Floricea Marioara
Dulceai fost la gurișoara.
Și eu bade cum 'țioi zice?
Merisor verde'n vârgat,
Dulceai fost la sărutat,
Gurița lagur de miere
Și vorbele-ți cu plăcere.

Bună ziua mazăre
Sănătate Mărie
Păstăia-teaș păstai
Dar mă tem c'oi zăbovi,
Făr'te-oiu smulge și m'oiu duce
Doar' pe badea l'oi ajunge
Eu mazărea smuls-o-am
Pe badea ajunsu'lam.

Până eram ne'nsurat
Mă duceam seara prin sat,
Mă duceam seara pe lună
Cu fluerașul în mână.
Când ziceam cu fluerul
Să răsune tot satul,
Care fete m'auzeau
Luminile le-aprindeau,
Ferestrelle le deschideau,
Și mie nume'mi puneau:
Spate late de voinic
Buze moi de copil mic;
Dar dacă m'am însurat
Când mergeam ziua prin sat
Care fete mă vedeau
Fereștile le'nchideau
Și mie nume'mi puneau:
Spate late cârligate
Buze reci, dăbălăzate!

Aș veni mândră la voi,
Nu pot intra de gunoi,
Că gunoiu e după ușe,
Vatra-i plină de cenușă!
Însuram'aș însura,
Hădă tare n'aș lua,
Nici frumoasă nu-mi prea place,
Că prea mulți șogori-'mi face!

Mă'nsurai luai nevastă,
Adusei pe dracu'n casă!

Bărbate sufletul meu,
Nu'ți ajute Dumnezeu,
Cânepe ai sămănat,
Boală-n oase 'mi-a băgat,
Da ia coasa ș'o cosește
De boală mă mântuește,
Nu'mi da furca c'amețesc,
Ci'mi dă glaja să trăesc!

Vai săraca fata Danii
Cumu-'i mai zuruesc banii,
Nu știu banii zuruesc,
Ori păduchii-o hărăesc!

Dacă ții lele la mine
I-ați hainele hai cu mine,
Că colea în valea mică,
Este-un popă ș'un vlădică,
Ne cunună pe nimica!

Mă ducei sara în sat,
La nevasta cu bărbat,
Să văd bine-i însurat,
D'o fi bine să mă'nsor,
D'o fi rău să șed ficior!

Așa zice mândra mea,
Să fac ziua ce-oiu putea,
Dar seara să merg la ea!

Ardă'l focul măritat
Că cu drag' l'am așteptat,
Și degrab' m'am săturat
De copii și de bărbat!

Zisa badea să mă'nsor
Să iau mamei ajutor,
S'o trântescă de cuptor,
Câte-odată și de vatră!

Cine bea la cârciumă bine
Nu'l mai vezi cu haine bune,
Făr cu rele ca ș'a mele!

Zisumi-a badea Georgiță
Să'mi fac vargă la câtrintă,
Că mă face dăscăliță,
Să'mi fac o vargă aleasă,
Că mă face preoteasă!

Vai săracul popa nost,
Când aude clopotul,
Tipă pluğu'n burueni,
Și aleargă la pomeni!

Popa nost îi popă prost,
Că mănă cu dulce'n post.
Dar nu singur mănă așa,
Mănă și preoteasa!

De s'ar țese pânza'n pat,
Colo sus lângă bărbat,
Toate-ar fi de măritat.
Dar să țese în războiu,
Cu năcaș și cu nevoi!

Măritam'aș mărita,
Pânea n'o știu frământa,
În cuptor n'o știu băga,
Până n'o leg cu funea!

Bate Doamne și trăznește,
Câți să'nsoară pentru zestre!
Și fac din boale neveste!

Cântă lele pân'ești fată,
Că dacă te-'i mărita
A cânta nu-'i cuteza,
În casă de soacrăta,
În tindă de socrul tău,
P'afară de mutul tău!

Acum frate până poți,
Făți cărări în toate părți,
Că dacă te-'i însura.
Toate ți s'or înfunda,
Nu cu pari nici cu nuele,
Ci numai cu vorbe grele!

Vecină dragă vecină,
Ce gați la bărbat de cină?
Curechiu verde din grădină,
Cu smântână din fântână,
Cu unsoare de pe moară!

Nevasta'nvalită roată,
Merge la cârcimă se'mbată,
Vine-acasă rău befeagă,
Bărbatul la cap o leagă
Cu'n resteu dela teleagă!

Hop mândruță poale scurte
Le-ai încinge n'ai de unde,
Le-ai încinge p'un picior
Celalalt rămâne goi!

Măi vecine măi creștine
Griștești nevasta bine,
Că vine seara la mine
Și mi c'o mușcă vr'un câne!

Sărută-mă preoteasă
Num'odată prin fereastră
Te-aș săruta și mă tem
Că mă face popa ghem!

Scântei din cremenea lui Amnariu.

Cei mai mulți oameni nu se
pot uita în fața adevărului fără
ca să nu roșască.*

*Fabulele sunt școala în care
oamenii învață morală din viața
dobitoacelor.*

Unele fete au o gură atât
de mică încât din o sărutare nu
te alegi cu nimica.*

Gelozia e umbra soarelui
dragostii.*

Omul care în prima căsătorie
s'a ars, de regulă în a doua se...
frige.*

A iubi învață omul tot așa
de ușor ca a minți.*

Pentru omul prost căsătoria
e lucru înțelept iar pentru omul
înțelept căsătoria e lucru necesar.*

Cu prostia de multiori poți
face carieră.*

Idealul meu.

De când te văzui iubite,
Al inimei mele idol
Nu am ceasuri liniștite,
Tot mereu îți dau târcol.

Chipul tău mă urmărește
Ca un demon, scumpul meu,
Moarte voiu — dar a mă
(desparte
De tine, eu nu pot zău.

La modistă te-am zarit
Și de atunci nu știu de mine
O să te am negreșit
Ori de lume nu e bine.

O aprind din patru colțuri
Sa se facă toată scrum
Și să vază lumea toată
Ce poate o fată de-acum!

Nu oi suferi nici moartă
Ca să fii a alteia
Mai bin' piară lumea toată,
Oh... palăriașta mea!

Elvira

Umblând printre oameni

— cu trenul și pe jos —

Un Poenar, care făcea speculă
cu lei a fost prins în Sibiiu și dat
pe mâna poliției.

Politiail năcăjit că zi de zi are
de lucru cu Poenarii speculanți și zice:
— Cum dracu să face că voi
Poenarii toți sunteți speculanți...

Poenarul îi răspunde liniștit:

— Or fi ei toți Poenarii specu-
lanți, dar însă nu sunt toți speculanții.
Poenari.

Nevasta întreabă pe bărbat:

— Spune-mi dragă ce e opozi-
ția aia în Casa țării?

— Ce ești tu în viața casnică, —
răspunde bărbatul oftând.

Doi prieteni să întâlnească. Unul
venea dela o nuntă.

— Cum ți-ai petrecut la nuntă
Toadere?

— Bine. Mâncarea a fost foarte
bună și vinul foarte acru. Atât de
acru a fost vinnul, de mi s'b ruginit
și ciasul de aramă care l'am cum-
părat drept cias de aur.

Într'un sat din apropiere un
puiu de jidan umblă și el la școala
confesională. La ora de religie învă-
țătorul întreabă:

— Ce păcat au făcut frații lui
Iosif când l'au vândut?

— Îtig cel mic ridică degetul,
să scolă și răspunde:

— Frații lui Iosif au făcut mare
păcat, deoarece l'au vândut prea ieftin.

Guvernul Calicului

din Sălște și Jur

După atâtea frământări și tratative aflăm în sfârșit că gu-
vernul Calicului e aproape constituit.

Spre a nu se zădărnici formarea noului cabinet, numele pre-
mierului însărcinat cu ducerea la îndeplinire a listei ministeriale
„să-mi dați voie să-l retac”.

La diferitele departamente vor fi următorii titulari:

Industria: Părintele Manta.

Comerț: (secția varului): Părintele Dobrotă.

Războiu: Părintele Beu.

Comunicație: Notarul Bratu.

Domenii: Dascălul Chioariu.

Culte: Pantilimon Banciu.

Ocrotiri Sociale: Popa Răchițan.

Externe: Notarul Oprean.

Poștă și telegraf: Ion Bârsan.

Interne: (administrație) Părintele Flucus.

Justiție: Părintele Vlad (din Jina).

Finanțe: Învățătorul Dancea (Gurarâului).

Fiindcă sunt cu totul 21 de ministere vom căuta să aflăm
și numele celorlalți titulari.

Constituit astfel Cabinetul avem toată nădejdea că o de-
osebit de rodnică muncă va putea desvolta în viitor Ducatul
Calicului.

N'ajunge...

— Nu mă pot sui până la cuib, că scara n'ajunge!

— Prost mai ești, da înădește scara la capul din jos
cu ceva!

— Ba tu ești prost, fiindcă nu vezi că scara la capul
din sus e prea scurtă?

Afurisenia a VIII-a

hărăzită celui care se împotrivesc împărșirii pământului.

De cârligul conștiinței tale să te spânzuri.

Cu sapa să-ți ari moșia și unde vei sămăna cucuruz să prăsești bostani.

Executorii să-ți vânture grâul și tu să-ți hrănești copii cu pleavă.

Beșicile să-ți umplă limba și viespii să-ți le spargă cu acul lor.

Ști tu ocinașile?

N'avu dracul ce lucra
Ci îndemna pe dada
Se se ducă la spovada,
O vai de capul lui dada!
Popa prinde a'l întreba:
Făcuși asta și asta?
Eara dada răspundea:
Făcui Popă și nu prea,
Dar de-o fi să mai trăesc
Ce mă'ntrebi tot împlinesc!
— Ști tu zice tatăl nostru?
— Eu știu și pe moșul vostru!
— Mai țigane nu fi prost,
Ști tu ocinașele?
— Vai părinte mâncu-te
Eu nu știu, dar fiul meu
Ți le face pe ileu
Ori din fier ori din oțel
Că unde'i meșter ca el?!

Din isprăvile lui Stan Pățitul.

Omul prost din naștere să fie mulțămînt cu prostia lui, să nu să mai și îngâneze, pentru-că în sfârșit și câinii rîd de el, ca și de Tănase, feciorul cel mai tînăr al popii nostru, pe care voi poate nu l'ați cunoscut ca mine.

Tănase, poate fără vina popii, s'a născut prost. Inșuirea sigur o avea dela mumă-sa, care nu era mai cu minte decăt el. Tănase însă înțrecea și pe mumă-sa în prostie. El, de prost ce era nu putea sta pe picioare.

Popa, în loc să dea pe Tănase la oi, l'a dat la școală.

Asta a fost prima greșală.

A doua greșală a fost, că școala dela Tănase n'a profitat nimica, dar nici el din școală.

Atâta suparare însă să ne dea Dumnezeu la toți!

Când Tănase era să gate cu școalele, el încă nu gătase cu învățatul, și tocma în momentul acesta dascălii l'au dat afară din școală, ca și odinioară Sfântul Petru pe țiganul din Raiu.

Așa Tănase s'a întors acasă nici prost de ajuns nici învățat destul, ci numai tulburat la cap.

Popa, tatăl lui Tănase, era sărac ranced, și nici avere naea. Atâta noroc totuși a avut în vîeță, că a murit înainte de a ajunge să trăiască din învățatura fiu-so, din

care altcum nici acesta n'a avut ce mânca ca să se sature.

Mai întăiu de toate, Tănase, ca se scape de cătănie, s'a făcut dascăl fără leafă. Pe acel timpur, adecă dascălii dela noi, erau scutiți de cătănie, de vreme ce în armată oamenii învățați nu se sufereau. Dar cu toate aste, dacă organele de asențare chiar ar fi avut deplină cunoștință despre prostia absolută a lui Tănase, nici cu mîncarea lui n'ar fi făcut cătană din el.

Trei ani, adecă până ce a trecut anii miliției, Tănase a slujit ca dascăl fără leafă.

După aceea, cu toate că eforia școlară i-a promis leafa îndoită, n'a mai voit să slujească ca dascăl, ci și-a cerut pensionarea.

Așa Tănase s'a pensionat cu leafa întregă, adecă cu 6 zile de lucru'n săptămână, și a șeptea zi, Dumineca, în care tot creștinul ade-vărat, care 6 zile n'a avut ce mânca, dator este să rabde.

Cu pensiunea aceasta, ce'igaranța un viitor sigur. Tănase s'a înșurat. Și-a luat o nevastă frumoasă, dar săracă.

El își făcea adecă socoteala: Unde unul n'are ce mânca, al doilea poate nămânzi până ce să satură.

Un an de zile, Tănase a trăit cu nevastă-sa din amor, dar în sfârșit și amorul, ca și încrederea mulțor oi în cinștea lupului la stână